

במדינה

(המסך מעמוד 14)

היה, כי אינו יכול להרשות לעצמו עתה טיול פרטי לחו"ל. אולם החידה של מימון הנסיעה היתה כאין וכאפס לעומת השאלה השניה ש- שאלו את עצמם: כיצד ידע להגיע ל- שוקהולם בדיוק במועד הנכון, כדי ל- דוח טלפונים על גילוי רשת נאצית ש- פעלה שם בתאום עם שגרירות מצרים? בעוד שיתר עתוני ישראל היו נאלצים להסתפק בידענות הקצרות של הסוכנויות הבינלאומיות, סיפק לביא להארץ דו"חים אישיים ארוכים. הסבר אחד היה: לביא יש מול בלתי- רגיל, להימצא בשוקהולם הרחוקה דווקא ביום בו מתגלה סיפור כה סנסציוני של צייד-נאצים מוצלח. אלה שלא ה- אמינו במול העיור נזכרו כי אותו כתב מילא תפקיד בפרשת המדענים הגרמניים, שבקבותיה נאץ הממונה על שרותי ה- בטחון להתפטר.

מי עוד לעתונאים? או היה לביא אחד מארבעה עתונאים ישראלים, שקיבלו תירוץ מיוחד מאת הממונה ונשלחו ל- אירופה, כביכול מטעם עתונותם. משם הבריכו ארצה חומר על המדענים הגרמניים, שסופק להם מחיקי הממונה, ואשר הוצג לפני קוראיהם ולפני העולם כאילו היה כולו גילויים עתונאיים תמימים.

הקשר ישן זה העלה את השאלה: האם מיישהו בישראל רמז גם הפעם לביא ש-

מוצאי-הדרך אלי כהן
חדירה לצמרת הצבאית

כדאי לו לנסוע לאירופה, כדי לדווח משם על הרשת הנאצית. באופן רשמי, לא היה לשום שירות ישראלי חלק בגילוי הרשת, אף כי ה- נאצים השבדים — בראשותו של לונדס- דאל — נתבקשו על-ידי דיפלומטים מצ- רים לבלוש אחר סגל השגרירות אשר אליה, ולאסוף חומר על יהודים חשובים בשבדיה. הגילוי המרעיש הוצג כולו כ- הישגם של שני כתבי העתון המקומי אקספרטן. אולם החומר שהעתונאים מסרו לפירסום היה מושלם מדי, ובעל חותם אקספרטן. בלשי מובהק מדי, כדי שלא תועלה ה- שאלה: האם לא קיבלו עזרה משירות חשאי כלשהו?

ריגול

ישראלי בדמשק

בפעם הראשונה שהותר לאורחי ישראל לדעת על קיומו של אלי כהן, השבוע, היה זה כדי לשמוע כי הוא ניתלה בכיכר המר- כית של דמשק. במשך שלושת החודשים שעברו, מאז הודיעו הסורים כי המרגל ה- ישראלי נעצר, העסיקו עלילותיו ותהליכי משפטו את העתונות והטליווי ברחבי ה- עולם. אך בישראל הוחלט להצניע את ה- פרשה, בנימוק הרחמי של פירסום עלול להפריע לנסיגות הנואשים להציל את חייו. מן הרגע הראשון היה ברור, כי אין כל סיכוי לנסיגות אלה. אשתו של אלי עזבה את שלושת ילדיה הקטנים (הצעיר בהם, בן ארבעה חודשים) ונסה לפאריס. אולם

הפילוג הגדול

(המסך מעמוד 15)

זה — אבל לפני חודשים רבים, כאשר נידמה היה כי ניתן יהיה איכשהו למנוע את הקרע הסופי במפא"י. פירסום הידיעה הישנה, דווקא עכשיו, הוא אשר חרה לו.

★ ★ ★

הכניעה לאשכול

א כד תקרית זו היתה כאין וכאפס למה שעוד היה צפוי לפרס. הרגע המשפיל בא ביום השישי, מייד אחרי שלוי אשכול תבע את התפטרותם של אלה החושבים כי איננו ראוי להיות ראש הממשלה. אשכול עזב את ישיבת מוכירות המפלגה בצהרים, ומייד לאחר מכן קרא אליו את פרס. האם אתה חושב שאינני ראוי להיות ראש מ- שלהז" שאל אותו, בלי שמץ של אותה פייסנות רכרוכית. כל התקלקלות לא עזרה לפרס. הוא יכול היה ברגע זה להודק ולומר: „בן-גוריון בנה אותי. בן-גוריון העלה אותי למעמד הנוכחי. אני חייב לו את נאמנותי הבלתי- מסויגת. אני מתייצב לצידו במלחמה זו. אני מגיש את התפטרותי — ולעזאזל ה- קאריירה!”

אבל מאז התפטר דויד בן-גוריון לפני שנתיים, עשה פרס הכל כדי להימנע מנקי- טת עמדה כה חד-משמעית. הוא בלע כל עלבון שאשכול מצא לנכון להגיש לו. ו- בלבד שלא לאבד את עמדתו, שלא לשים קץ לקאריירה היקרה שלו. לבן-גוריון הודיע שהוא נאמן לו, ואת הנאמנות הזאת אף ביטא בכמה נאומים סה ושמ. אבל לאש- כול, בשיחות פרטיות, הבטיח שהוא כבר איש שלו. שהוא רק מעמיד פנים כנאמן לבן-גוריון.

גם עתה הלך באותה דרך. הוא ענה ל- אשכול, כי אינו חושב כמו דויד בן-גוריון. הוא אמר לו שהוא סבור בהחלט שהוא ראוי להיות ראש הממשלה.

למען הסדר הטוב, שאל את אשכול אם הוא רוצה שייגיש את התפטרותו. בתנאים אלה, ענה לו אשכול, אין צורך שיתפטר. אבל הוא לא שמר את הכניעה בכיד. דוב- ריו דאגו לפרסם את תוכן השיחה בעתונים, וכך, בפעם השניה באותו שבוע, החלו אנשי בן-גוריון להאשים את פרס בכגידה. הפעם היה כעסם חריף הרבה יותר.

המערכה הבאה התנהלה בביתו של יוסף אלמוגי בחיפה. אחרי האולטימטום של אש- כול, נדברו ראשי המיעוט להיפגש כדי לקבוע מה תהיה תשובתם של אלמוגי ו- פרס. בסוף הפגישה הוחלט שהשניים לא יתפטרו, מכיוון שהמלחמה עם אשכול היא: בעצם, על מישור מפלגתי, ואינה מחייבת הסקת מסקנות במישור הממלכתי. החלטה זו העידה על פחדם של ראשי המיעוט מפני הצעד הגורלי והסופי — ה- פילוג. הם ידעו, כי כל עוד לא יתפטרו השניים, תיחתר נקודת-מגע כלשהי. אם יש לנתק גם נקודת-מגע זו — יחליט על כך דויד בן-גוריון אישית. הוקן נתבקש טל- פונית לשוב משדה-בוקר לתל-אביב, על- מנת לומר את דברו.

★ ★ ★

איום גלוי מפני ידיד

א ולם כטרם יכנסו ראשי המיעוט ל- בית המרובע בשורות הקרן-הקיימת ב- תל-אביב, הובהר היטב דברים של הרוחפים לפילוג. הוא הושמע מעל עמודיו של הארץ. הנושא מן היום הראשון את דגל מלחמתם של בן-גוריון ונעריו באשכול.

המאמר הראשון היה מוקדש כולו להתק- פה ישירה על אלמוגי ועל פרס. זכותו של אשכול לדרוש את התפטרותם, קבע המאמר, וחובתם של השניים היתה להתפטר. אך מלאכת ההתנסלות הפרועה ביותר הושארה דווקא לשבתי טבת, ידידו האישי של שמעון פרס. בשני טורים של בוז לזה, נתן טבת לידיו לטעום את טעם ההשמ- צות הצפויות לו — אם ימשיך בנוסיונות ההתמקמות שלו, או אם יבנוז בדויד בן- גוריון ובמשה דיין, במסעם אל הפילוג.

יש אשר אולי השתעשעו ברעיון שמל- חמת בן-גוריון טובה לחיזוקם במקומם אצל הרוב, הזהיר טבת. „צר וכואב היה לראות את בן-גוריון, שהוכה תחילה על-ידי ראשי הרוב, נעזב על-ידי ראשי המיעוט, כאשר עליהם לשלם שכר כלשהו בעד דב- קוחם בדעות המזוהות עם שמו. רק האמ- צים ראוים להודות אתו ולשאת את שמו. אלה, כנראה, מעטים גם מהמיעוט.”

אך גם בן-גוריון היסט, ברגע האחרון, ל- גרום לפילוג רשמי מייד. הוא החליט על תכסיס-השהייה. בסוף הפגישה בביתו מסרו ראשי המיעוט שהם תובעים את כינוס ועדת המפלגה, כדי שזו תחליט על העמדת בן-גוריון בראש רשימות המפלגה בבחירות. רק אם לא תתקבל בקשתם, הודיעו, יהיה פילוג.

הנחיות בבחירת מוסד או קורס מיקצועי טכנולוגי

התפתחות הטכנולוגית של המדינה הביאה לפתיחתם של מוסדות שונים המציגים עצמם, בפני הציבור, כמוסמכים להוראת מקצועות טכניים ואחרים, וכמורשים להעניק „תעודות-חסמכה" במקצועות אלה. להלן חמצב העובדות:

1. על כל מגמת לימודים מוסמכת בטכנאות — להיות בפיקוח משרד החינוך (טכנאים — נוער) או משרד העבודה (טכנאים — מבוגרים).
2. על כל מגמת לימודים מוסמכת בסרטוט בניין, אדריכלי, מכונות ומפות — להיות בפיקוח הסתדרות הטכנאים.
3. על כל מגמת לימודים מוסמכת בריחוט ועיצוב פנים — להיות בפיקוח משרד העבודה.
4. על כל מגמת לימודים מוסמכת בגרפיקה שימושית — להיות בפיקוח אגודת הגרפיקאים.
5. על כל מגמת לימודים מוסמכת ביחסי ציבור — להיות בפיקוח האיגוד הישראלי ליחסי ציבור.

לומדים והורים!

בבואכם להרשם ולרשום את בניכם למגמת לימודים במכון מקצועי-טכנולוגי, כלשהוא. עליכם לבדוק ולוודא באם מגמת לימודים זו או מכון זה נמצאים תחת פיקוחו של אחד מהמוסדות הממלכתיים או הציבוריים, לעיל.

כי רק מגמת לימודים הנמצאת בפיקוח, תבטיח:

- א) רמת לימודים נדרשת.
- ב) תעודה מוסמכת ומוכרת.

מוגש על ידי האגף ליחסי ציבור של מוסדות המכללה הפוליטכנית רחוב המסגר 62, תל-אביב, טלפון 36487